

Ân

Yalnızlığın gürültüsü yüreğimde, duyuyorum,
Kaçan aklımın ayak sesleri yankılanıyor başımda.
Mum ışında bir gölge gibi, titriyorum.
Sessizlik haykırıyor kulağıma.

Pos Bıyıklı Adam

Bu sahilde yürürdü pos bıyıklı adam.
Denizin mavisi, şehrin grisi soluk.
Kuşçular, akvaryumcular ileride,
Elleri ceplerinde geçerdi iskeleyi.

Sorsan söyleyemezdi sevgiyi.
Aşk muhkem bir dava sanırdı.
Karşı yakada yükselen binalara bakıp,
Fakir gerçekliğine kaçak düşler çıkardı.

Şarkı bilmezdi pos bıyıklı adam,
Bol çocuklu, kurak nesilliydi.
Dil yakan dünleri tümnden boş vermişti,
Biliyordu, gelecek ona bolca para getirecekti.

Balıklarını izlerken hayran düşerdi.
İsterdi, becerirdi, hiçbir defa görmezdi:
Etrafı hep cam, çevresi sahte çiçek,
O güzelce yüzecek, sahipler yem verecek.

Bu mezara dolu kefenle girdi,
Yükünü, kokusunu oraya bıraktı.
Boş betonların arasında şimdi, sade iskelet.
Bir gün pos bıyıkları yine güneşi görecek.

Bir hikâye

“Çık” diyor deli “kafamın içinden”
Bekle, sesleneceğim sana, delinin başından,
Dilinin ucundan.

Annem bulacak beni yerde,
Ben sanacak, sarılacağım ben de.
“Çık” diyeceğim “kafamın içinden”

Güzel adamlar geçecek, güzel kadınlarla,
Asil gemiler, engin denizlerde,
Uçacağım bir uçurtmanın tepesinde,
Düşeceğim dilinin ucundan.

Çok sevecekler birbirlerini, alınacağım
Bir tarlanın ortasına dikileceğim,
Kargaları korkutmayacağım,
“Yiyin” diyeceğim “hasadı kökünden”

Çocuklara bırakıyorum geleceğimi,
Gözlerim ihtiyarların, ellerim tutunamayanın.
Kulaklarımı duvarlara vereceğim,
Dilimi gömün benle, anlaşılmıyor dediği.

Toprakta büyüyeceğim, güneşe dokunacağım.
Bağıracağım “Çık kafamın içinden”

Vadinin Hanımı

Sarmaşıklar bahçe duvarlarına dolanmadan önce,
Tahtası sökülmüş bankta, iğde ağacının yanında,
Saçları toplardı rüzgârı - o da daima eserdİ,
Yolcu ürkerdi koynunda, yelkenler açılınca.

Islığını çalardı uzayan tepelere,
Yapraklarla birlikte söylerdi türküsünü.
Haşmetli samanyolu dönerdi yörüngesinde
Sert kayaların kasveti göğ'e vurmadañ evvel.

Tokasını takardı, aynada kendine gülümseyerek,
Tek komşusu yoktu sarı vadiler boyu.
Gölün yanında, salıncağında sallanırdı saatlerce,
Katıydı toprak; elbisesinde taşırdı çiçeklerini.

Emeklerken dizlerini yara edince yeryüzü,
Güçlü adımlar atmıştı ona, yürümeye erince.
Yalnızlık yükleniyordu omuzlarına kimi vakit,
Çay demlerdi hemen, buharı buğ'u dökerdi gözüne.

Yollar belirdi zamanla o pürüzsüz yüzünde,
Evin önündeki patıkada insanları bekledi.
Ağır nefessizlik dolunca ciğerlerine,
Bahçesinde, ağacının dibine uzanıverdi.

Çok zaman sonra işte geldiğinde,
İnce bir koku alıyorsun, iğdeninkine karışan;
Zarif, korkunç, huzurlu, ölü.
İrkiliyor tüylerin ağır nefesinle.

Bekleyen Bir Adam

Saat verdiler bana, bekliyorum.
Şu ileriden bir kadın, adını bilmiyorum.
Birkaç cümle var ağzımda, çiğneyip durduğum,
Yıllar önce ölmüş bir adamın zihninden dimağıma bulaşmış.
Güzeller ama silmeyeceğim.
Sen git, daha vaktim var, bekleyeceğim.

Bizim tarafın kaldırımları yüksek olur gerçi,
Fakat eminim, büyük adımlar atıp gelecek.
Ne diyeceğini ne de vereceğini istiyorum.
Göreceğim bir şey var, şu adamın aradığından,
O, bisikletinde son ses kasetçalarla arıyor, bende o yok.
Yelkovan var, binip ilerleyeceğim.
Geldiğinde gözleri maviyse seviyor diyeceğim.

Akrebin tadı kaçır, günleri çeker ellerinden.
Sen mavide kal, ben öteden selam edeceğim.

Oda

Güneş sızıyordu kırılmış tahtaların ardından,
Savaşıyordu eşkıya karanlıkla içerideki.
Ama bu karanlık odanın karanlığı değildi,
Cılız ışığın etrafında dönüp duran sineğin kaçtığı karanlık değildi.
Onun içindeki karanlıktı bu; köşede oturan.
Yuvasına kaçmış gözlerin altındaki karanlıktı bu
Yüreğin içindeki solukları korkutan.

Yırtık kıyafetlerinin üzerine sinmiş ihtiyar koku.
Bu adamın bir zamanlar genç olduğuna inanmak zordu.
Sert bakışları, ölü gibi, tek noktaya kitlenmiş,
Parmaklar hareketsiz, beden eskimiş.
Çok zamandır giyilmemiş pardösü sessiz,
Hareketten süzülen her ân, burada nefessiz.

Dans

Tepenin üstündeki evimizde
Sağa, sola dans ediyoruz.
Kumral saçlarının arasında hafif yanık yüzün.
Gülümseyen dudaklarının zıddı gözlerini kurcalıyorum,
Fark edince onlar da gülümsüyorlar.

Dans ediyoruz tepenin zirvesindeki evimizde.
Köşedeki ağaç hışırıyor
Hüzünlüyüz de.

Canı hissetmek için daha sıkı sarılıyorum beline.
Basit tümcelerimle görkemli rüyalar arıyorum.
Başını omzuma yasladığın şu anda,
Tüm hislerimi aşıp, şüpheyi varıyorum.

Buğdaylarımız pencerenin ötesinde.
Onları vurup gözyaşlarıma; sarılıyorum.

Bana Sor

Elimde önerdiğin kitap,
Saat gecenin yarısı.
Hem Arturo gibiyim hem Camilla
Biliyorsun neden bahsettiğimi.

Çaresizliğime içerliyorum,
Buna da tavsiyen var mı?
Gülüyorum ya düzenli,
Bir boka yaramıyor.

Sorular

Doğuştan yârim imiş, beşik kertmesi gibi,
Ekmeğimi o verirmiş, tıpkı babam gibi,
Sevgisi ve merhameti bolmuş, anam gibi,

Hangi ana çocuğunu yakmak için yaratır cehennemi?

Diyeyim de fark et ki; hiçliği sen yarattın,
Yarattın ki bir işe yarasın yaratıcın,
Soracağım bu suali düşünsün aklın:

Sen âlemde hiçliğe nerede rastladın?

İçkiyi yasaklamış ödülüm olsun diye,
Teni haram etmiş ki arzum olsun huriye,
Varsa bu işi çözen, hele gelsin beriye

Koskoca evren mi yaratmış sınav için bizlere?

Dilediğinden alır, dilediğine verir,
Köleliği anlatır fakat herkes eşittir,
Yardım ederse mucize, etmezse kaderdir,

Hiç demez misin peki sen: “Bu nasıl adalettir?”

Nasıl hayvan canlıdır; bitki öyle canlıdır,
Canlılar birbirini öldürmek zorundadır;
Acıkır, yemek ister, yemeği bir canlıdır

Öldürmek zorunda bırakmak nasıl gaddarlıktır?

Dersen: “Cevabın ne peki bu mükemmelliğe?”
Ölüm mü daha mükemmel, hayat mı; var söyle.
Sen ne dersin görmeyen göze, tutmayan ele?

Tanrı kusuru yok mudur kusursuz sandığın sende?

Anı

Bakıp bakıp yüzüme,
Hüzünlenince yine,
Pencere gerisinden,
Rüzgâr çağırdı eve.

Sanki hatıralar kül,
Savrulacak öteye.
Benim gibi olacak,
Gün dün olunca yarın
Ânların anıya döndüğü yerde.

İçimdeki İhtiyar

İçimdeki ihtiyar öksürüp,
Canını yakıyor sessizliğimin.
Bastonuyla üstünde debelenip,
Parçalıyor her yanını kalbimin.

Gece

Mumları üfledi rüzgâr, teslim etti beni geceye.
Son sesler uzaktan geliyor kulağıma,
Varlıkları dönüşüyor yankılı bilmeceye.

Çıkamaz Sokağın Kilitli Kapısı

Anahtarı kayıp bir kilit
Baş ağrısı diyarından.

Sessizce, ölüm gibi,
Sıyrılıyorum kapı aralığından.

Caddeler

Canımın peşinde saatin akrebi.
Düşlerimle ıslak heceler,
Kalemimle buldu en dibi.
En dipte ruhumun süründüğü caddeler.

3

Korkuyor muydun yanında yalnızca önlüklü yabancılar kaldığında?
İnönü, Çarşı, Vişnelik...
3 Numaraya binip gelsem yanına.

Lambacı

Yakmış lambayı, çıkmış balkona,
Pervaneler gelmiş karanlığının ardından.
Açmış ağzını, bağılıyor uzaklara:
Eski sevgilisini çağırıyor Amerika'dan.

Hep hayalden

Ben bu sandalyede güneş doğsun diye bekledim,
Şimdi batsın diye bekliyorum.
Kolumu yasladım kolçağına, düşünüyormuş gibi yapıyorum
İçeri giren rahatsız etmesin diye.
Ama hep ediyorlar.

Yüzeydeki

O aptal balıksın suyun yüzeyindeki,
Nereye gittiğini bilmeden yüzüyorsun.
Derinliklerden öyle habersizsin ki
Okyanus yüzeyden ibaret sanıyorsun.

Nice sırlar kopar o derinliklerden.
Bilmediğin diğerleri duymadığın çığlıklar atar.
Balıkların her gün birbirlerini yediklerinden,
Haberin olmayacak bir gün yenene kadar.

Korkuluk

Bir çorak arazide esiyordu rüzgâr,
Yağıyordu yağmur ve hep geceydi.
Geçmezdi günler, saatler, dakikalar.
Aydın, yıldızların önünde karabulutlar bekçiydi.

Karanlıktan daha kara bir karaltı vardı,
Hiç hareket etmeden, öylece bekleyen.
Yüzüne asılmış çirkin somurtkanlığı,
Çaresiz bir şekilde, sadece kabullenen.

Bir korkuluktan bu bekleyen yalnız,
Acımasız kükreyen gökyüzünün altında.
Kimsenin asla olamayacağı kadar ıssız,
Kimsenin asla olamayacağı kadar hasta.

Ama o geldi sonra, bilemezdi kimse; nereden.
Bir elinde güneşin kırbağıyla dövdü amansız geceyi.
Korkuluğun samandan kalbi tutuştu birden,
Kıvılcım yakmıştı yüreğinde, ona bakan gözleri.

Kapaklar

Gözlerim gibi kapaklarım olsa,
Olsa da bir saklansam ardına.
Kükrüyor gibi koskoca sema,
Sanki yıldızlar dökülüyor başıma.

Başka Kelimeler

Dilime gelmiyor başka kelimeler, bu sefer olmayacak;
Seni anlatacağım ve yine ben dinleyeceğim.
Vuracağım sokaklara, kimse neden sormayacak,
Sormasınlar daha iyi, sorsalar söylemeyeceğim.

O Ân

Kambur gölgem gezerken duvardan duvara,
Bir sinek vızıldıyor, çınlamanın ardında,
Süzüldü şakaklarımdan sıcak bir damla,
Fakat henüz geçmemişti bir dakika.

Uzaktan gelen o sesler neyin nesiydi?
Belki de bu yapayalnızlığımın emaresiydi,
Kendi sığağında kavrulan tenimin kasvetiydi,
Fakat henüz bir dakika geçmemişti.

Gözlerimle dilim dilim tattım karanlıktan,
Ürperen tüylerimde dalgalanan soğuktan,
Yüzyılları içine hapsedmiş bu dakikadan
Kurtulamadım, geldi de gitmiyor, ân.

Küstah Yakarış

Yüklü sorumluluklar için üstüme,
Ben istemişim gibi hesap vereceğim birde!
Cehenneme atacaksın beni niye?
Senin verdiğin akılla günah işledim diye.

Ne yaşamaya tahammülüm var bu canla,
Ne de çıkarıp atacak gücüm bir kenara.
Yaşama arzusunu verdin bana niye?
Ölürken daha çok acı çekeyim diye.

Hastalık

Soğuk bir nefes ensende, seni uzaklara üfler
Yorulup düşersen eğer kaldırıp itekler
Kalbin ıslanır, hissedersin: yüreğin soğuk alır.
Ayakların giderken ruhun hep bekler.

Mutluluk Düşleri

Kararmış içimde sabahlar,
Patlayıp sessizlik odamda
Kurulmuş gözümün önüne karanlık.
Mutluluk düşleri aklımda bir anlık.

Uçan

Yer yok ayaklarımın altında
Gök yok başımın üstünde.
Bulutlar, onlar gürültüleriyle
Gövdemden tutup aşırılmışlar beni.

8'e Gelirken

Gece uyanıp ağladım birkaç kez,
Kimse teselli etmesin diye, yalnız.
“Olmayınca olmuyor” demesinler.

Güneşin doğmasına az kalmış,
Ne yapsam? Dışarıda mı üzülssem biraz da?
Kedi alsam gelir misin ziyaretime?
Senin yanında ağlarım, sana özel.

Var

Biliyorum, gözlerinde gizlediğin bir şeyler var,
Sırrını bana fısıldar kuşlar, ağaçlar, rüzgâr.

Sır

Boğazımda sarılıp ağlaşıyor hıçkırıklarım,
Çığlık atmak isteyen bir dilsiz gibiyim.
Nasıl oluyor da anlatamıyorum derdimi?
Âlemde dehliz olup, içimde kaybolmuş gibiyim.

Âmâ beddualar üzerime çökmüş,
Bendeki derdi gören ruhum bedenimden firarda.
Ölü düşlerle dolu kalbimde, bu gece belalardan cümbüş,
Avı yerine kendini zehirlemiş yılan gibiyim.

Yaşlı Genç

Hayaller geleceğe sıkışmış,
Pişmanlık oldu, ândan geçti.

Hani yaşlıydı uzaktayken altmış?
Bak, yaklaştıkça gençleşti.

Uğursuz Gece

Uğursuz bir gecenin ortasında,
Kâbuslar bekliyor göz kapaklarım altında,
Bu yüzden açık tutmaya çabalıyorum.
Kaçmaya, mümkün olduğunca.

Uzun bir yolda yürüyeceğim,
Anlayamadığım sesler dinleyeceğim,
Tanımadığım yüzler ziyaret edecek;
Eminim, bu geceyi özlemeyeceğim.

Dost

Gelmişti beklenen dost, haberci
Bürünmüştü hep aklar içine.
İnceydi, bilgindi, baş üstündeydi yeri,
Kalp anlardı dediğini o dururken öylece.

Tünevarım

Birazdan ziyaretine geleceğim gözlerini izlemek için.
Kuşları ölmüş göğünde
Ayın halesine binip, geceyi süreceğim.

Verdiğin siyah, kahverengi ve pembeyle,
Senden akan bir gökkuşağı çizeceğim.
Maviyi göremeyenler üzüldüğünde,
Kollarımı dolayıp güleceğim.

Kelimeler

Patlıyor kafamın içinde çınlamalar
Çatlıyor her yanı, her yanda isyandalar.

Ne olduğunu bilmediğim, anlatamadığım kelimeler...
Bir yolunu bulup dile dökemediğim kelimeler...

Düşün

Düşün... Düşün...

Düşünmeden geçirdiğin her ân çöpte;

Dön bak ardına, kaç saniye yaşamışsın ömründe?

Fırtına

Savur gözyaşlarını üzerime,
Dertliğim ben derdine,
Uzat elini yüreğime,
Kopar bir fırtına içimden.

İzlerim hayalini göz kapaklarım altında,
Yokluğunu atmak için üzerimden.
Lâayık görürsen bir ân bakışlarına,
Kopar bir fırtına içimden.

Kafanın İçinde

Âşık olduğun kişi çoktan sevişiip uyudu bile.
Belinde arkadaşının tabancası çıktın yola,
Polis evirdiėinde intihar için olduğuna ikna etmeye çalıştın,
Evi kirletmek istememiştin, hatta arkadaşına not bırakmıştın
“Saat 15.00’te intihar etmiş olurum.”
Cesedini bulmasını rica etmiştin, uğraştırdığın için özür dilemiştin.

Tabancanın sabıkası bulundu,
Katil arkadaşın notu yuttu,
Bunca zamandır da âşkın, sevgilisiyle sevişiyordu.

Ben Kimim

Neyim ben? Nasılım? Neredeyim?
Göz müyüm? Ağız mıyım? Beyin miyim?
Uzayıp giden bu beden benim
Peki ben onun kendisi miyim yoksa içinde miyim?

Alacaklı

Güneş! Doğmasan olmaz mı bugün?
Benim yağmurlardan alacağım var.
Çalacağım soğuk damlalarını bütün,
Mendillerime gözyaşı borcum var.

Benim Gecem

Rüzgârın uğultusuyla soğuk girdi düşlerime,
Karanlıkta korkunun tıkır tıkır ayak sesleri.
Gözlerim izliyor gelen gölgeleri, üstüme.
Korkutmak isteyen yaramaz çocuklar gibi her biri.

Sokağın ortasında yalnız yürüyen bir şemsiye,
Yıldırım karanlığa fener tutan bir bekçi,
Yağmur bulutların gözyaşı, yağan, pencereme,
Gökyüzünün kükreşleri onun ardında takipçi.

Almadı Aklım

Sordum hecelerime,
Ne bir kelime buldum
Ne de bir ses dilime
Ben de sessizlik koydum.

Hiçlik Verdin

Bir hayal kurulur, yıkılır öteki.
Ölüp giderim altında hezimetlerimin.
Sen bana öyle büyük hiçlik verdin ki
Biliyorum, onun da bedelini isteyeceksin.

Ağaçların Geldiği Yer

İçim daralıyor, ufalıyor,
Kaybolup gidiyorum kalbimdeki mahzenlerde.
Başımı yaslayıp omzun üstüne,
Ağlamak istiyorum, gidene kadar, ağaçların geldiği yere.

Neden izlemekten başka çare yok diyorum,
Çıtırtılar duyuyorum derinliklerimde.
Çıldırılmış ruhumu kilitleyip yüreğine,
Ağlamak istiyorum, gidene kadar, ağaçların geldiği yere.

Yağmurlu Bir Gün

Yine hava kapalı, yağmur ıslatıyor her yeri.
Bir adam yürüyor kaldırımında, yalnız.
Ne dükkân ışıkları, ne araba sesleri,
Bu adamın gözünde her şey ıssız.

Açıp bir kapıdan girdi içeri.
Loş ışık altında konuşan insanlar.
Oturup bir köşeye sıcak çay istedi,
Yağmurun sesiyle aklında dalgalandı rüyalar.

Kaynayan bardağı kavrarken elleri,
Bir şeyler kıpırdadı anıların altından.
Zihninde gördüğü şeyden korkup irkildi;
Bu hatıralar çok önce çıkmalıydı aklından.

Düşüş

Düşüyorum
Gecenin ötesine
Güneş faydasız
Gün uzakta.
Orada görüyorum insanları; elimi uzatsam tutacağım
Uzatamıyorum
Düşüyorum.

Boğuluyorum
Çokça derinlerdeyim
Çırpınıyor, batıyorum.
Denize katıp gözlerimi
Boğuluyorum.

Yardım et demiyorum
Edersen de durdurmayacağım;
Biliyorsan benden çıkışı,
Söyle, kaçacağım.

Gecenin Katmanları

Katmanlarında gecenin
-Ki ben hepsini gezdim-
Kimsenin bilmediği dünyamı ziyaret ettim.
Elimde şişe.

Bir adam geçiyordu sokaktan, ateş istedi.
Oturdu yanıma, saatine baktı, dumanını üfledi.
“Bu sabah...” diye başladı, o zaman hatırladım
Ondan gündüzü tarif etmesini istedim,
Anlattı, sana benzettim.

Şişeden düşecek tek damla kalmayana kadar içtim.
Boşa yanıp sönen apartman otomatiğine küfrettim.
Ters dönmüş hamam böceğini düzelttim.
Demek sebebim buymuş benim.

Kültürlü bir adamdı yanımdaki
Kitaplar anlattı filmlerden göndermelerle.
Pahalı ayakkabıları parladı ışığın altında
Yüzü sert, anlayışlı, güvenli.

Yanı başımda bekleyen minnettar hamam böceğine baktım
“Yoksa sen bir ayna mısın?”
Yeni bir şişe açtım, böceğe uzattım
İstemedi, ben diktim.

Daha derin katmanlarına gecenin,
Güneşin doğamayacağı kadar derin,
İnmeden böceği ezdim.

Garip İnsan

Garip insan,
İlerideki gölgeyi dert ettin.
Ulaşınca ötekinin;
Parıldayan yağmurla, içine düşeceksin.

Küçücüksün,
Havayı kavırıyor parmakların.
Işığı tutunca göğsü kaynayacaksın,
Geceleyin canını aya banacaksın.

Denedin,
Bir görmenin huzurunda hayaletin attı.
Ses, ilk kez, aklından ağzına uzandı,
Kulaklar terk etti, sevgin dilinin ucunda kaldı.

Garip insan,
Şu vakit, olmadığın kadar yoksun,
Patladıkça ardında evrenler bırakıyorsun,
Uyu ya da uç artık, karanlığı ziyan ediyorsun.